

Oteto mraku darovano svjetlosti

ANTO MAGZAN
"KROZ UŠICU IGLE"
izložba fotografija
održana 06.- 25.05.2015. u
Kulturno informativnom centru
u Preradovićevoj 5 u Zagrebu

Medij kojim se Magzan bavi kako profesionalno tako i vođen strašću odraz je njegovih odrednica naspram života, bolje rečeno preslik je ritma njegovih životnih mijena. Kao autodidakt, on je u formativnim godinama od strane života otet iz jedne životne sredine, te je jednostavno katapultiran u novo, nepoznato okružje jezika koji razumije, ali sredine koju ne poznaje. Biti napola stranac u gradu koji istovremeno može biti i ljubavnik i ubojica nadahnjujuće je samo za odabrane, samo za one koji to stanje kreativnog limba mogu kanalizirati u neki oblik traga u prostoru i vremenu. Magzan u svojim radovima iz strasti koji nastaju u pauzama

38

reporterskih fotografskih narudžbi, radi upravo to otima mrak svjetlosti i svjetlost mraku. Strpljivo i prepušten struji sudbine on dočekuje motive i trenutke u kojima svoje stanje i ritam bitka može sažeti u fotografiju kojom otvara nove dimenzije u svijesti onoga koji gleda. Objektiv i bilježenje motiva samo su produženje njegova ubadajućeg

oka i znatiželje kojom istražuje mogućnosti ostavljanja traga u vremenu kako bi se sam lakše snašao i postavio naspram istoga. Tako određen, poput stranca koji dolazi u donekle mu poznat kraj, Magzan kroz fotografije naknadno doživljava iskustva i osobe koje je ili propustio ili nije nikada prije doživio, te radi toga u njima traži i pronalazi samu srž. On tako kroz fotografiju omogućuje

39

sebi ono nužno kako bi što uspješnije preživio u novoj sredini, kako bi u kratkom roku što dublje i intezivnije prodro u motive pred objektivom. Portret Vladimira Dodiga Trokuta kao jednoga od zagrebačkih pitoreskkih likova, urbanog šamana i korifeja trivijalne mistike, Magzan jednostavno otima crnilu i izvlači u svjetlost gdje sama forma poprima značenje dovoljne izražajnosti da i neupućenom bude jasno da tu nečega ima.

Ugodaj koji na njegovim radovima ostaje zabilježen onaj je isti koji i on nosi u sebi i predstavljaju posebnu vrstu gladi za zgsnutim dokumentiranjem stvarnosti ne bi li se u što kraćem roku, što intezivnije uhvatilo i osjetilo što više. Reportersko iskustvo kojim vješto baratača nadogradnja je na njegovo umjetničko pronalazi i u popularnim motivima novu priču. Svjetlost koja olvkom pixela ostavlja traga na fotografiji, ili crnina i mrak

koji nadograđuje motiv, toliko su pojednostavljeni da i ljudsko lice postaje apstraktan trag svjetlosti koji tek u odjecima oka dobiva značenje.

Magzan tako u nekim svojim radovima prolazi čitav svoj spoznajni put od izgubljenog u prijevodu do pronadenog u značenju i gledatelju nudi identičnu putanju doživljaja koja kroz izuzetno zanatsko baratanje tehnikom lako pronalazi svoj put - put prihvaćanja.

Jer prihvaćanje je u načelu ono za čime mi, bili fotografi, stolari ili intelektualci, neprestano žudimo.

40